

[Oluf Pedersen.]

med toldplomber, så man til enhver tid kunne konstatere, at det ikke var sket.

På denne protest kom der efter et par måneders forløb, den 17. februar 1951, et svar fra selve finansministeriets departement for told- og forbrugsafgifter.

Departementet svarede, at tæpperne, der måtte betragtes som meget slidte, må holdes udenfor. Men derefter kommer det kriminelle i svaret:

„På betingelse af, at de pågældende varer bortsælges ved auktion inden den 19. november 1951, hvorved bemærkes, at der ved auktionssalg af varerne skal svares afgift med 25 pct. af auktionsskøbesummen indbefattet omkostninger, jfr. lovens § 10.“

Og firmaet vil kunne få nærmere oplysninger hos Aalborg toldkammer.

Derefter meddeler Aalborg toldkammer firmaet, at det skal betale 601 kr. 25 øre senest den 19. november 1951; det er afgift såvel af de tæpper til gulvbelægningen, som er ansat til 1 950 kr., som af de tæpper, firmaet havde til salg, nemlig 487 kr. 50 øre. Da jeg må mene, at departementets afgørelse både er urimelig og stridende mod loven, spørger jeg den højtærede finansminister: Godkender ministeren departementets afgørelse af 17. februar d. å., hvorefter møbelhandler Carl Dahl, Aalborg, tvinges til at sælge forretningens gulvbelægning ved auktion?

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Må jeg først gøre en bemærkning om spørgsmålets form. Det er ikke rigtigt, at den pågældende møbelhandler tvinges til at sælge de pågældende tæpper ved auktion. Han kan blive fritaget for en afgift på den betingelse; det er noget andet.

Må jeg sige, at som sagen er fremstillet for mig, drejer det sig i realiteten om udstillingstæpper — jeg har naturligvis ikke set dem —, og hvad angår udstillingstæpper, der ligger i en forretning, har det spørgsmål, om de er afgiftspligtige, været forelagt det i henhold til lovens § 15 nedsatte nævn. Forholdet er jo det, at tæpper var afgiftspligtige ved den efterbeskatning, som fandt sted i detailhandelen, hvis de lå i forretningen om morgenen den 20. november 1950 — og det gjorde disse tæpper —, og

lovens bestemmelser herom var uden begrænsning. Man har for at undgå misbrug bestemt, at alle de skattepligtige varer, som lå i en forretning den pågældende morgen, var skattepligtige, det vil altså sige, at også udstillingstæpper er det; det vil jo aldrig kunne konstateres med bestemthed, om et udstillingstæppe er bestemt til efter kortere eller længere tids forløb at blive solgt.

Spørgsmålet har været forelagt det pågældende nævn, som bestemte, at også udstillingstæpper må anses for at være omfattet af afgiftspligten. Jeg finder anledning til at understrege, at nævnets afgørelser ifølge loven er hemmelige; finansministeren har ingen indflydelse derpå og kan ikke ændre dem.

Derimod er det blevet gjort gældende, at den almindelige bestemmelse i lovens § 42 om, at varer, der således forefandtes i en detailhandel den pågældende morgen, skulle beskattes efter detailhandelens indkøbspris med 25 pct., kunne virke hårdt i tilfælde, hvor det drejede sig om gamle, slidte og ukurante varer, fordi deres værdi i øjeblikket måske er betydeligt under indkøbsværdien. Dette må i og for sig erkendes, men loven giver ikke nogen hjemmel til at fritage sådanne slidte og ukurante varer for afgift. Derimod er der en bestemmelse i lovens § 8 om, at varer, der sælges ved auktion, beskattes med den tilsvarende procent af auktionssummen, der altså for sådanne varers vedkommende utvivlsomt vil være mindre end indkøbsprisen. Jeg har for at imødekomme de mennesker, der er kommet i vanskeligheder, fordi de ligger med sådanne gamle ting, truffet den bestemmelse, at de kan få lov at slippe med afgiften efter § 8, for så vidt varerne sælges ved auktion, fremfor at betale den højere afgift af indkøbsprisen, og det er en sådan imødekommethed, der er vist overfor det pågældende firma.

Oluf Pedersen: Jeg er for så vidt noget overrasket over ministerens svar.

Det fremgår af loven, at det drejer sig om en afgift af omsætningen, det står udtrykkeligt angivet i § 1. Så oplyser firmaets indehaver — og det er jo ikke bestridt —, at det drejer sig om tæpper, der ligger på hans betongulve, som har ligget der i 15—20 år,